

1. uzdevums. (10 punkti)

Izlasi žurnālista jautājumus (skat. 4. lappusē) un Samijas atbildes! Atrodi intervijas jautājumam atbilstošu atbildi!

Nr.	Samijas atbilde	Intervijas jautājuma burts
0.	<i>Jā. Tas ir arābu vārds, kas apzīmē kaut ko augstu, tālu, cēlu. Visi arābu vārdi kaut ko nozīmē.</i>	A
1.	Nē. Man liekas, ka var darīt jebko, galvenais ir attieksme – gribēt izdarīt pēc iespējas labāk, atdot visus savus spēkus tam darbam, ko dari. Nav svarīgi arī tas, ko citi par to saka.	
2.	It kā jau es cenšos tērēt ar apdomu, bet tāpat neko neprotu iekrāt.	
3.	Noteikti skaļi smejos! Smaidīt es varu vienatnē, bet kopā ar kādu es vienmēr skaļi smejos.	
4.	Varētu teikt, ka nav bijusi rožaina, ka neesmu bijusi apčubināta kā tāds siltumnīcas stāds. Man vienmēr ir bijis jādomā, jādara, jā rūpējas par kādu – kā jau vecākajai māšai. Es agri sāku strādāt – 15 gadu vecumā par auklīti, pēc tam kādā farmācijas firmā reklamēju zāles. Es gribēju būt patstāvīga un negribēju lūgt naudu vecākiem. Un uzskatu, ka visiem jauniešiem ir jāmeklē iespējas strādāt, jo tas norūda raksturu – tu nedrīksti cīkstēt, ka gribi braukt uz jūru sauļoties, nevis uz darbu.	
5.	Es gribētu pacieņoties tur, bet atgriezties – tas būtu pārāk radikāli. Es esmu adaptējusies Latvijas vidē un negribu to pamest.	
6.	Protams. Sudānieši tiek pieskaitīti arābiem, bet viņos ir ļoti daudz afrikāņu mentalitātes. Un Sudānas dienvidos vispār vēl pastāv cilšu sistēma. Bet man šķiet mulķīgi, ka cilvēki Latvijā domā: „Ak Dievs, Āfrika – mazi, melni cilvēciņi bļausīdamies lec ap ugunsgrūdi!” Patiesībā Sudānas galvaspilsēta Hartūna ir piecreiz lielāka par Rīgu, bet turpat netālu esošajā Kairā ir 13 miljoni iedzīvotāju.	
7.	Dzīve ir interesanta tieši ar savu neparedzamību. Bet man svarīgi ir dzīvot saskaņā ar to, kas es esmu. Es negribētu pēkšņi atskārst, ka man nav pieņemama pašas dzīve. Man pilnīgi noteikti ir vajadzīga mīlestība. Labestība. Mani galīgi neuztrauc, kāda es izskatīšos pēc desmit gadiem, un tas, ka 50 gadu vecumā man būs grumbas. Es tikai gribētu būt laimīga.	
8.	Esmu. Bet... tas beidzās. Patiesībā man ir pārlicība, ka man vēl ir par agri saistīt sevi ar kādu cilvēku. Man tiešām šķiet, ka mīlestībai ir tiešs sakars ar cilvēka vecumu – jauns cilvēks daudz ko var palaist garām nepamanītu. Arī to, kas noteikti jāpamana.	
9.	Nē, bet mēs bieži sazvanāmies, sarakstāmies. Viņu tur ir pārāk daudz, lai varētu braukāt uz visām kāzām, bērēm. Ģimenes ir daudz lielākas, bērni, sasniedzot pilngadību, no mājām neaiziet. Vienā mājā dzīvo n-tās paaudzes, un attiecības ģimenē ir ciešas.	
10.	Nē, es nedzīvoju uz Mēness un zinu, ka nauda ir vajadzīga. Bet es darītu sev ļoti tīkamu darbu arī par nelielu samaksu, vienīgi tad es noteikti atrastu arī kādu ienesīgāku blakus nodarbi.	

1. uzdevums.

Šī ir intervija ar Samiju. Viņas tētis ir sudānietis, mamma – latviete. Samija piedzima Latvijā. Kad viņai bija pieci gadi, ģimene pārcēlās uz dzīvi Sudānā, bet pirms 8 gadiem Samija atgriezās Latvijā.

Atrodi intervijas jautājumam atbilstošu atbildi!

- A Vai tavs vārds – Samija – kaut ko nozīmē?
- B Vai tu gribētu atgriezties uz dzīvi Sudānā?
- C Vai dzīve Sudānā stipri atšķiras no tā, kā dzīvojam mēs?
- D Vai tev bieži izdodas satikties ar saviem radiem?
- E Kāda bija tava bērnība?
- F Vai tagad tu zini, kāda ir tava sapņu profesija?
- G Vai tu strādātu par mazu algu?
- H Vai tu proti dzīvot taupīgi?
- I Vai tev ir priekšstats par to, kas tas ir – labi nodzīvots mūžs?
- J Kā tu izpauž savu prieku?
- K Vai tu kādam esi teikusi: „Es tevi mīlu”?